

Tot slot: Hen die graag historisch en bouwkundig meer willen weten over het Hof Bladelin, kunnen wij warm aanbevelen:

Luc De Vliegheer, Kunstpatrimonium van West-Vlaanderen, Deel 3, De Huizen van Brugge, Uitg. Lannoo, Tielt en Den Haag, 1968, Blz. 219.

E. Z. Gabriëlle Claeys, Het Hof Bladelin te Brugge, Uitg. Koninklijke Gidsenbond van Brugge en West-Vlaanderen, 1988.

J. Larbouillat.

! § ! § !

§

B. Studiewandeling in Damme ...

=====

(... en 't slecht weer, 29 mei)

Het stadje Damme naderen, vanuit welke windstreek ook, is telkens gecharmeerd worden door het silhouet van haar kerktoren, en het dakenspel van haar huizen en haar historische gebouwen, tussen de bomen in dit prachtig polderlandschap.

Zondagnamiddag rond 14.30 u. - de weersvoorzichten waren evenwel niet te schitterend - verzamelden zich nochtans een ruime groep leden en belangstellenden voor deze studiewandeling onder leiding van onze ondervoorzitter Maurits Coornaert.

Deze laatste legt zich sedert enkele jaren met zijn gekende nauwgezetheid ook toe op de studie van de topografie en de hydrografie van deze middeleeuwse stad.

Vooraleer de eigenlijke wandeling aan te vatten, verwees voorzitter René De Keyser in zijn inleiding naar de grondige studie, gepubliceerd door onze gids: "Waar en wanneer is Damme ontstaan?", een studie verschenen in Rond de Poldertorens, jg. 28, nr 2, blz 51 tot 84.

Ten einde niet in herhaling te vervallen, willen wij ten zeerste aanbevelen de lectuur van deze studie, die trouwens kort samengevat door Maurits Coornaert als introductie bij de aanvang van de wandeling werd gegeven. In dit zelfde nummer van 'Rond de Poldertorens' verschijnt een nieuwe synthese van zijn hand in dit verband; (zie p. 129).

Ingeduffeld in regenjassen en gewapend met regenschermen, wandelden wij vervolgens vanaf de parking gelegen aan de oostzijde van de Damse Vaart, langs het kanaal naar de vroegere herberg "Au repos des cyclistes".

Op deze plaats liep vroeger het nu verdwenen molenw^ater in de Nieuwe Reie. Het molenwater was een waterloop die van de eerste sluis in de Branddijk, waar later in 1267 de watermolen van Gravin Margareta zou staan, in de Nieuwe Reie liep. Deze Reie lag in de vroegere bedding van het Zwin. Op dit punt takt nu de Damse Vaart uit de oorspronkelijke Nieuwe Reie.

Kunstminnaars konden nu ook op deze plaats het originele Uilenspiegelmonument bewonderen van de de Damse kunstenaar Jef Claerhout. In 1979 heeft hij, in opdracht van de VTB-VAB zijn impressies omtreunt het Uilenspiegelepos gesmeed. En het resultaat ervan is op zijn minst merkwaardig te noemen. We zien Tijn die ons een spiegel voorhoudt. Enkele uilen en kikkers kijken toe en een ezel staat op wacht. Een beeldengroep vol symbolen. Ieder kan naar eigen goeddunken een ander verhaal verzinnen, schalks en vrij.

Toen we de Speystraat instapten, werden voor de eerste maal de regenschermen opengeschoven. Op het einde van deze straat stond ca. 1220, het sas dat de "Speie van de Nieuwe Reie" werd genoemd.

We staken vervolgens op een drafje, de brug van de Damse Vaart over, want de hemelsluizen werden helemaal opengezet. Gelukkig konden we even voorbij de molen schuilen, om vervolgens bij stralende zon rechts de landweg te nemen, die ons buiten de gebastioneerde omwalling, naar het knooppunt zou leiden van drie vroegere wegen. De eerste is een stuk van de verdwenen Dijk van de Zeuge. De tweede was de Doestweg, die vroeger langs Mikhem en Kruisabele naar de abdij van Ter Doest liep.

Rechts af, over een stuk van de derdelandweg, wandelden we naar een afgesloten weide. Dit stuk meersland, waar een lange brede moerassige laagte nog duidelijk te zien is, is een restant van het Zwin. Deze laatste werd door de Evendijk B, nu de Kerkstraat, afgedamd rond 1040. Dit stuk van de Evendijk, ook Romboutswervedijk genoemd, steekt onder de huidige stadsomwallingen sedert 1616.

In de Kattestraat, waar we de verdwenen loop van het "Molenwater" terug zouden ontmoeten, regende het pijpestelen. De regenschermen vlogen weer open. Op het kerkhof werd er op de tippen van de schöenen gewandeld naar het enige stuk van de Ede, dat binnen de wallen overgebleven is, en waar de watermolen ongeveer stond.

Via de plaats waar in de middeleeuwen de O.-L.-Vrouwpoort de stad aan de oostzijde afsloot, bereikten de door de regen door-drenkte leergierigen de weide, waar eens de St.-Katharinakerk heeft gestaan.

Na het dankwoord van de Voorzitter werd de plaatselijke gastvrijheid en gastronomie eveneens alle eer aangedaan.

J. Larbouillat.

